

[Kjær Rasmussen.]

der er urealistiske mere, så er det de partier, som kører med programpunkter, som de udmærket ved aldrig nogen sinde ville kunne opfyldes på dette systems grundlag. Det er sådan noget, man kalder for valgfæsk, tror jeg nok.

Vi anser det for uhyre vigtigt, at der i løbet af en kortere årrække træffes beslutning om et støttesystem, der giver fuld stipendiestøtte til alle under uddannelse. Vi har ikke sat nogen ikrafttrædelsesdato på forslaget, det er fuldstændig korrekt; det er netop, fordi vi gerne ville have en seriøs debat om forslaget. Jeg synes ikke rigtig, den har været der; det er, ligesom man ikke rigtig har fået læst på lektien, man har ikke rigtig fået studeret, hvad det egentlig var, vores forslag gik ud på.

Men tiden er nu inde til, at der gøres noget ved uddannelsernes demokratisering. Vores forslag vil bevirke en sådan demokratisering. Ser man godt efter, opdager man, at samtlige krav, som er stillet af Danske Studerendes Fællesråd, vil kunne opfyldes inden for forslagets rammer.

Jeg må altså anbefale tinget, at det diskuterer vores reformforslag i stedet for ministerens lapperier. For det er jo ikke andet end lapperier, ministeren er kommet med. Ministeren burde have opdaget, at der simpelt hen ikke er plads til flere lapper på de bukser, men det kommer måske først den dag, de uddannelsessøgende besætter Christiansborg. Jeg hørte røster om noget i den retning herude på pladsen forleden dag.

Nu kan man så spørge: er undervisningsministeren en regulær fedthas eller måske endog en elendig gnier, siden han nu kommer med dette helt utilstrækkelige forslag?

Lad det være sagt med det samme, at det tror vi egentlig ikke undervisningsministeren er. Vi tror end ikke, at forslaget havde set spor anderledes ud, dersom undervisningsministeren f. eks. havde heddet K. B. Andersen. For det helt afgørende er, om man er parat til at lave en ændret udgiftsfordeling i dette samfund. Er man ikke parat til det, er det flintrende ligegyldigt, hvad undervisningsministeren hedder; i den henseende bliver navnet bare til en tom skal — jeg understreger: i den henseende.

Som hovedregel gælder det, at de gamle partier i denne sal har været enige om at

arbejde på systemets grundlag, altså hele tiden tage hensyn til, hvad systemet kan bære. Resultatet bliver herefter, at det er systemet mere end personen, man skal skælde ud. Vi vil gerne være med til at skælde ud sammen med dem, der har indset, at uddannelsesstøtten sjoffes, fordi systemet ikke kan bære en virkelig demokratisering af uddannelserne.

Jeg har ikke sagt meget om ministerens forslag. Der er ingen grund til det, fordi dette forslag ganske enkelt er en fuser set i relation til, hvad det egentlig er, vi mangler. VSs forslag sætter i høj grad ministerens forslag i relief, og så kan man lade befolkningen selv dømme, hvis vi vel at mærke får vores forslag refereret; det er jo ikke altid tilfældet, ikke engang i de offentlige massemedier. Men denne gang drejer det sig jo ikke om kartoteksuvæsen eller hemmelige NATO-planer, så der er måske en chance; man kan da håbe det bedste. Jeg vil altså anbefale, at udvalget interesserer sig for vores forslag og putter ministerens forslag ned i skuffen for glemte sager.

Jeg har tid til et par replikker allerede nu. Undervisningsministeren karakteriserede vores forslag som et omvæltende forslag, som et forslag, der var ganske urealistisk. Ministeren tvivlede på, om det nu også var rigtigt, at vi kørte med det frie rådighedsbeløb; ministeren mente, at det var aldeles upædagogisk. Ja men lad mig da spørge ministeren med det samme: hvordan vil ministeren så klare den uddannelsesmæssige demokratisering? For det er jo ikke nok at stå heroppe på folketingets talerstol og gøre vores forslag til grin. Det er ikke et modargument, som vi i hvert fald er i stand til at tage særlig højtideligt. Men hvordan vil ministeren klare hele spørgsmålet omkring det frie uddannelsesvalg? Hvordan skal de forskellige barrierer overvindes? Det var det, jeg gerne ville have ministeren til at sige noget om, men det blev der ikke sagt spor om.

Hr. Knud Nielsen var inde på — og det undrer mig egentlig ikke — at VSs forslag var uden jordforbindelse; sådan skal en socialdemokratisk repræsentant måske tale. Endvidere var hr. Knud Nielsen inde på, at det kun var en skueret, men så vidt jeg kan se, er det fortsat ingen skueret, hvad vi her præsterer. Det er simpelt hen den natur-